

[Abonneer u vanaf 1 euro](#)

[Aanbod voor abonnees](#)

[Klantendienst](#)

[Shop](#)

jef@tuningpeople.be / [Afmelden](#)

De Standaard

[Home](#) [Krant](#) [Cultuur en Media](#)

THEATER

Halve mens

10 FEBRUARI 2012 | Wouter Hillaert

[f Delen](#)

[g+1](#)

[Tweeten](#)

[Mail](#)

[Print](#)

[Corrigeer](#)

Ongetemde dans van Charlotte Goesaert. rr

Halve mens

Tuning People

10 feb in Brugge, 17 feb en 1-3 maart in

Antwerpen

Als in een film of theaterstuk een man thuiskomt uit de oorlog, is hem sinds Agamemnon een leger aan tragische figuren voorgegaan. Hij strompelt de drempel over in een lange traditie van miscommunicatie, traumaverwerking en doodslag. Altijd valt in zo'n stuk wel ergens de zin: 'De oorlog is voorbij, nu begint hij pas'.

In *Halve mens*, een performance van het trio Tuning People, voert het hoofdpersonage (Jo Jochems) geen strijd met te veel herinneringen, maar met een wezenlijk tekort: zijn gezicht is zwaar verminkt. 'Het gat is nog steeds zo diep dat ik er mijn hele onderarm in kan doen verdwijnen. Het gat zuigt zacht als een baby.'

De tekst van Jorieke Abbing maakt van de wonde zoveel meer dan een pijnlijk detail voor een *Telefacts*-reportage. Het gat fungeert als een groot surreëel symbool. Het is de gapende mond van *De schreeuw*, of de helse oerbrul waarmee *Halve mens* begint. Het legt letterlijk het menselijke binnenste bloot. Het is een gat in het ik.

Zo durft onze soldaat zich niet te vertonen voor 'zijn meisje' (danseres Charlotte Goesaert). Hij bespiedt haar vanuit de boskant. Aanspraak heeft hij alleen van een eekhoorn (muzikant Wim Muylleert), of het knaagdier in zijn eigen hoofd.

Dat verhaaltje is voor *Halve mens* slechts wat het uiterlijk is voor onze identiteit: een huls die we makkelijk te veel belang geven. Regisseur Jef Van gestel, sound-designer Wannes Deneer en choreografe Karolien Verlinden willen dieper: tot het naakte binnenste. Hart, longen, vlees. En de ziel, natuurlijk. *Halve mens* is een schouwspel voor wat zich nooit laat zien.

Gelukkig is daar ooit het expressionisme voor uitgevonden, en muziek. Tuning People vertrok ook al in vorige creaties van geluid, maar hier gaat alle geknutsel

met zowel ambachtelijke als elektrische sound effects veel verder dan een tof spel voor kinderen. De geluidsdramaturgie met trombone, accordeon, pompende beats, snerpende ballonnen en zelfs breinaalden zoekt het 'out of tune', richting het animale. *Halve mens* wil door merg en been.

Om daar voluit in te slagen verloopt dit knap staaltje ploegsport nog net te cerebraal. Maar als Jan Fabre zich ooit zou afvragen waar zijn theater zijn vuur verloren is: hier brandt het. In de kleikop van Jochems, de ongetemde dans van Goesaert, de meerduidige ritualiteit van tekst en muziek. *Halve mens* is een hele verdienste.

[Lees de volledige krant >](#)

0

0

[g+1](#)

[Tweeten](#)

[f Delen](#)